

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 87/2025
08.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужилаца: АА, ББ, ВВ, ГГ и др., које све заступају адвокати Бранко Павловић из ... и Весна Бољевић – Грујичић из ..., против туженог „Енергопројект Ентел“ а.д. Београд, чији је пуномоћник Зоран Атељевић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 3549/24 од 10.10.2024. године, у седници одржаној дана 08.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 3549/24 од 10.10.2024. године.

ОДБИЈА СЕ се захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 3549/24 од 10.10.2024. године, потврђена је пресуда Привредног суда у Београду П 2190/20 од 28.03.2024. године, којом је одбијен тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се обавезе тужени да сваком од тужилаца, на име накнаде штете, исплати појединачни износ ближе наведен у првом ставу изреке првостепене пресуде и обавезани су тужиоци да туженом накнаде трошкове парничног поступка у износу од 1.011.060,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности до исплате.

Против правноснажне другостепене пресуде тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у складу са чланом 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...10/23) и установио да је ревизија недозвољена.

Одредбом чл. 480. ст. 1 Закона о привредним друштвима прописано је да одредбе ове главе примењују се у свим споровима у којима суде привредни судови у складу са законом којим се уређује стварна надлежност судова (привредни спор), ако за поједине спорове није прописана друга врста поступка, а одредбом чл. 485. истог

закона да ревизија у привредним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом чл. 25. ст. 1. тач. 3. Закона о уређењу судова (Сл. гласник РС бр. 116/08, 104/09, ... и 88/18 – УС) који се примењује у смислу чл. 93. сада важећег Закона о уређењу судова, прописано је, између осталог, да привредни суд у првом степену суди у споровима који проистекну из примене Закона о привредним друштвима.

Чланом 413. Закона о парничном поступку прописано је да ће неблаговремену, непотпуну, или недозвољену ревизију одбацити Врховни суд решењем, ако то, у границама својих овлашћења (члан 410.), није учинио првостепени суд.

Тужиоци, акционари, тражили су накнаду штете од туженог заснивајући тужбени захтев на тврдњи да тужени у својим финансијским извештајима за 2017. годину, о којима је скупштина туженог одлучивала на седници одржаној 28.06.2018. године и на којима је засновала своју одлуку о расподели дивиденди, није истинито приказао своје пословање у иностранству – Катару, Дубаију и Оману. Отуда, ради се о привредном спору будући да је захтев заснован на тврдњи о измаклој користи – дивиденди, а остваривање права на дивиденду уређено је Законом о привредним друштвима (чл. 271). Одговорност за тачност финансијских извештаја (чл. 225) и рад органа, задире у Законом о привредним друштвима уређен поступак управљања друштвом и обавезе директора и надзорног одбора у погледу састављања и подношења извештаја акционарима. Закључак је да се ради о спору из примене Закона о привредним друштвима те тиме привредном спору.

Даље, тужиоци су образовали заједницу формалних супарничара у смислу одредбе члана 205. Закона о парничном поступку. Код формалног супарничарства сваки од супарничара представља самосталну странку у поступку због чега се испуњеност законског цензуса за изјављивање ревизије има ценити према вредности појединачног захтева сваког од њих понаособ. Сходно томе, ревизија је дозвољена искључиво у односу на оног супарничара чији појединачни захтев прелази законом прописани лимит од, уз овом спору, 100.000 евра у динарској противвредности. Вредност предмета спора највишег побијаног дела је 5.738.825,34 динара (тужбени захтев АА), што представља противвредност од 48.804,10 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Дакле, највиши побијани део испод је законом прописаног цензуса.

Следи да је ревизија недозвољена те је применом одредбе чл. 413 Закона о парничном поступку Врховни суд одлучио као у изреци.

На основу члана 165. став 1. ЗПП одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка, јер састав одговора на ревизију није потребан ради вођења парнице у смислу члана 154. ЗПП, па је одлучено као у ставу другом изреке решења.

**Председник већа - судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р.**

За тачност отправка

Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић